

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA.

GLAVA HADISA (POZNATE) LAŽI (NA AIŠU R.A.)

A "ifkun" i "efkun" su (riječi koje su) u stepenu (riječi) "nidžsun" i "nedžesun" (tj. javljaju se obje vrste ovih riječi u dva oblika, a značenje je isto: "ifkun" i "efkun" znači laž, a i "nidžsun" i "nedžesun" znači prljav, nečist). Rekne se (tj. čita se, uči se u ajetu "..... ve zalike ifkuhum ve ma kanu jefterune." - onaj izraz "ifkuhum" se čita na tri načina): "Ifkuhum", i "efkuhum" i "efekuhum". Pa ko je rekao (tj. pročitao, čitao taj izraz) "efekehum", govori (da to znači isto što i) "sarefehum anil-imani", i (isto što i) "kezebehum", kao što je rekao (da ajet): "Ju'feku anhu men ufike.", je (značenja, tj. da taj ajet znači isto što i) "jusrefu anhu men surife."

("Ifkun" je laž, "efkun" i "efekun" su infinitivi i znače: laganje. "Efeke" ja glagolski oblik prošloga vremena, perfekta, za treće lice jednine muškoga roda i znači: lagao je. Gornji izrazi znače: "Ifkuhum": njihova laž, "efkuhum" i "efekuhum": njihovo laganje. "Efekehum": lagao je njima; ili prema nekima to znači: "sarefehum anil-imani": otklonio ih je od vjerovanja, i to još po nekima znači "kezebehum": lagao je njima - misli se na njihov stav po kome su smatrali da je ispravno klanjati se kipovima i vjerovati više božanstava. I ajet "Ju'feku anhu men ufike.", protumačili su sa izrazom: "jusrefu anhu men surife", a to znači: Otklanja se od njega ko se je otklonio. - Misli se pod "od njega" na Kur'an, ili na Muhammeda a.s., ili vjeru u Sudnji dan i slično.)

PRIČAO NAM JE Abdul-Aziz, sin Abdullaha, pričao nam je Ibrahim, sin Sada, od Saliha, od Ibnu Šihaba, rekao je: pričao mi je Urvete, sin Zubejra, i Seid, sin Musejjeba, i Alkamete, sin Vakkasa, i Ubejdulah, sin Abdullaha sina Utbeta sina Mes'uda, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, žene Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, kada su rekli stanovnici (one) laži (tj. lažovi kad su rekli ono) što su rekli (o tome je pričala Aiša r.a. njima: Urvetu, Seidu, Alkametu i Ubejdulahu), i svaki (od) njih je pričao meni grupu (dio) od njezinoga pričanja. A neki (od) njih bio (je) pamtljiviji za njezino pričanje od nekoga (drugoga) i čvršći (stalniji) za njega predanjem (pričanjem). A već sam zapamtio (veli Ibnu Šihab) od svakoga čovjeka od njih hadis (ili: pričanje to) koje je pričao meni od Aiše, i neko (od) njihovih pričanja potvrđuje neko (drugo) iako je bio neki (od) njih pamtljiviji za njega (za taj hadis) od nekoga. Rekli su: Rekla je Aiša:

Bio bi poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada je htio (ići na neko) putovanje, bacao (bi) ždrijeb (kocku) među svoje žene, pa koja (od) njih (imadne sreću da) je izašla njezina strjelica (da je na nju pala kocka), izašao bi sa njom (tj. poveo bi nju) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sa sobom (vodeći nju). Rekla je Aiša: Pa je bacio ždrijeb među nas u (jednoj, nekoj) vojni (što) je vojevao (ratovao, tj. pošao na) nju. Pa je izašla u njoj moja strjelica (tj. Pa je pala kocka na mene). Pa sam izašla sa poslanikom Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, poslije što se je spustio (poznati) zastor (tj. poslije objave odlomka, ajeta Kur'ana u kojem se naređuje da žene razgovaraju sa muškarcima nerođacima iza zastora, zavjese). Pa sam bila (u takvoj prilici da) se natovaram u svome palankinu (u svojoj nosiljci sličnoj šatoru - u njoj se na devu natovarim od strane ljudi) i spuštam se u njemu (u palankinu, u nosiljci, tj. i u njemu se i stovarim, tj. i u njemu su me i skidali sa deve). Pa smo išli (otišli). Te kada je svršio (završio) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, tu svoju vojnu i vraćao se, približili smo se Medini vraćajući se (mi), obavijestio je (objavio je, dao je dozvolu jedne) noći za putovanje (za polazak u Medinu nakon odmaranja). Pa sam ustala kada su obavijestili za (to) putovanje, pa sam išla dok sam prešla (tu) vojsku. Pa pošto sam izvršila

svoj posao (svoju stvar, tj. nuždu pred odlazak), krenula sam ka svome samaru (tj. svojoj devi). Pa sam dotakla svoja prsa pa kada li se je (jedan) đerdan moj od oniksa (iz grada) Zafara već prekinuo. Pa sam se vratila, pa sam sebi tražila svoj đerdan. Pa je mene zadržalo njegovo traženje. Rekla je: A došla je (ona) grupa ljudi (koji) postavljaše mene na samar (deve), pa su ponijeli moj palankin, pa su nasamarili (tj. natovarili) njega na moju devu koja (je bila ta što ja) jahah (što sam jahala, jašila) na njoj, a oni misle (računaju) da sam ja u njemu (u palankinu, u nosiljki, u nosiljci). A bile su (ondašnje) žene tada lagane, nisu bile mnogo mesnate (sa mnogo mesa na tijelu) i nije poklapalo (zastiralo to) meso. Jele su (one) samo malenkost od hrane (malo hrane), pa nisu smatrali ružnim (tj. neobičnim) laganost (lahkoću moga) palankina kada su podigli njega i natovarili ga, a (uz to još) bila sam djevojka (tj. žena) mladih godina (mlada žena). Pa su poslali (tj. potjerali tu) devu, pa su išli (otišli). I našla sam svoj đerdan poslije što je prošla (otišla ta) vojska. Pa sam došla njihovim mjestima odsijedanja (tj. ondje gdje su odmarali), a nije u njima (nema na tim mjestima) od njih (nikakvoga) dozivača, a niti odgovarača (niti ko viče, niti se ko odaziva, tj. nema tu nikoga, nema žive duše). Pa sam se upravila svome mjestu odsijedanja (koje je to što) sam bila u njemu, i mislila (znala) sam da će oni izgubiti (tj. vidjeti da nema) mene, pa će se vratiti k meni (po mene). Pa dok sam ja sjedačica (dok sam sjedila) u svome mjestu odsijedanja, savladalo je mene moje oko, pa sam zaspala. A bio je Safvan, sin Muattala, Sulemija, zatim Zekvanija od pozadi (te) vojske, pa je osvanuo kod moga mjesta odsijedanja. Pa je vidio crninu (tj. tijelo nekakvoga) čovjeka spavača. Pa je poznao mene kada je vidio mene. A bio je viđao mene prije zastora (tj. prije zapovjedi da se govori sa nerođacima iza zastora). Pa sam se probudila sa njegovim izgovaranjem rečenice "Inna lillahi ve inna ilejhi radžiune" kada je poznao mene.

(Ta rečenica znači: "Mi smo Božiji, i mi smo k Njemu vraćaći!", a izgovara se u nesreći i u čuđenju nečemu.)

Pa sam pokrila (zastrla, zamotala) svoje lice sa svojim zagrnjačem (većim pokrivačem za glavu). I tako mi Allaha nismo razgovarali (ni) sa (jednom) riječju, i niti sam čula od njega (nijednu, ijednu) riječ osim njegovoga izgovaranja: "Inna lillahi ve inna ilejhi radžiune!". I pao je dok je oborio na koljena svoju samaricu (svoju devu), pa je gazio (tj. stao je) na njezinu ruku (tj. na devinu prednju nogu, jer se prednjim nogama deve rekne i ruke). Pa sam ustala k njoj (k devi), pa sam pojašila nju. Pa je (on) otišao (krenuo) vodi (vodeći) sa mnom (tu) samaricu (tj. devu) dok smo došli (toj) vojsci ulazeći u žestoku vrućinu (mi) u prsima podnevne žege, a oni su odsjedači (tj. a oni - vojnici - od te vojske odmaraju). Rekla je: Pa je propao ko je propao. A bio je (onaj) koji je upravljao većinom (te) laži Abdullah, sin Ubejja, (on) je sin Selule (tj. to je Abdullah Ubejjov što mu je materi ime Selula, jer je bilo više lica koja su imala ime Abdullah, i koji su imali ime oca Ubejj, pa se ovaj vođa dvoličnjaka raspoznaje tako što mu se spomene i ime matere).

Rekao je Urvete: Izvijestio sam se (tj. Izviješten sam) da zaista on (govor o toj laži) proširivaše se i pričaše se o njemu kod njega, pa (on) učvršćiva njega, i sluša ga i traži raspravljanje (ili prenašanje među narod) njega (toga govora o toj laži). I rekao je Urvete takođe: Nije se imenovao od stanovnika laži (te, tj. od tih lažova) takođe (niko) osim Hassan, sin Sabita, i Mistah, sin Usaseta, i Hamneta, kći Džahša, u (među) drugim ljudima, nema znanja (nikakva) meni od njima osim (jedino to) da su oni (jedna) grupa (skupina), kao što je rekao Allah, uzvišen je. I zaista većinu toga veli se (kaže se da je izmislio i slagao) Abdullah, sin Ubejja, (a to) je sin Selule.

(Dakle od cijele skupine koja je to izmislila i slagala poznata su imena toga Abdullaha, i Hassana, i Mistaha i Hamnete.)

Rekao je Urvete: Bila je Aiša (običaja, i pored svega toga, da) mrzi da psuje kod nje (tj. nije voljela da se psuje kod nje) Hassan, i govori (tj. i govoraše ona): Zaista on je (onaj) koji je rekao:

"Pa zaista moj otac, i njegov otac i moja čast
Za čast Muhameda su od vas zastor (zaštita)."

Rekla je Aiša: Pa smo došli (u) Medinu. Pa sam bila bolesna kada sam došla mjesec (dana). A ljudi (ti) prolijevaju (se, tj. gaze, žure, trate vrijeme) u govoru drugova (te) laži (o meni, a ja) ne opažam (tj. ne znam ni) za (jednu) stvar (ništa) od toga. A ono je (jedino to što) daje sumnju meni u mome bolu (je to) da ja ne poznajem (ne prepoznajem) od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (onu) dobrotu (finoću, ljupkost) koju vidah od njega kada se razbolim (prije toga). Samo uniđe meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa pozdravi, zatim rekne:

"Kako ste vi?" Zatim ode (odlazi odmah). Pa to (je počelo da) daje meni sumnju, a neću opaziti za (to) zlo (nisam opazila za to), čak sam izašla (tj. počela da izlazim) kada sam se pridigla (tj. malo ozdravila, ali ne sasvim). Pa sam izašla sa Umu Mistahom (tj. sa majkom Mistaha) prema Menasi-u (mjestu van grada Medine), a bio je (Menasi') naše mjesto za vršenje nužde, i bili smo (običaja da) ne izlazimo osim noću do noći (tj. od noći do noći), a to je (tako bilo) prije (nego se uveo običaj) da uzimamo (da koristimo ove) nužnike blizu naših kuća. Rekla je: A naša stvar (tj. običaj kod obavljanja nužde) je stvar prvih Arapa u pustinji prema polju, i uznemirivamo (uznemiravamo) se sa nužnicima da uzimamo njih kod naših kuća. Rekla je: Pa sam otišla ja i Umu Mistaha, a ona je kći Ebu Ruhma, sina Muttaliba sina Abdu Menafa, a njezina majka je kći Sahra, sina Amira, tetka (materina sestra) Ebu Bekra Siddika (Mnogoistinitoga), a njezin sin (sin Umu Mistahe) je Mistah, sin Usaseta sina Abbada sina Muttaliba. Pa sam došla ja i Umu Mistaha (tj. išle smo nas dvije) prema mojoj kući kada smo svršile (završile) našu potrebu (tj. nuždu), pa je posrnula Umu Mistaha u svome plaštu (ogrtaču), pa je rekla:

"Propao (Sunovratio se, Strmoglavio se) Mistah!" Pa sam rekla njoj: "Loše je (to) što si rekla. Zar psuješ (jednoga) čovjeka (koji) je prisustvovao (sudjelovao na) Bedru?!" Pa je rekla: "O stvarčice (tj. O jadrnice, O ova, O ti) I nisi (li) čula (Zar nisi) čula šta je rekao (tj. Šta je on govorio)?" Rekla je: I rekla sam: "Šta je rekao (govorio)?" Pa je izvijestila mene za govor (tj. o govoru) lažova.

("Ehlul-ifki doslovno znači: stanovnici laži - a misli se na one koji su laž slagali - ali će se taj izraz u daljem tekstu prevoditi kratko lažovi mjesto stanovnici laži.)

Rekla je: Pa sam sebi povećala (još jednu) bolest na svoju (dotadašnju) bolest. Pa pošto sam se vratila k svojoj kući (sobi), unišao je meni (tj. posjetio je mene) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je pozdravio (nazvao je selam, selamio je), zatim je rekao: "Kako ste vi?" Pa sam rekla njemu: "Da li dozvoljaš (dozvoljavaš) meni da dođem (tj. da odem) svojim roditeljima?" Rekla je: A hoću da se uvjerim (u tu) vijest od strane njih dvoga (oca i majke svoje). Rekla je: Pa je dozvolio meni poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa sam rekla svojoj majci:

"O moja majko! Šta to pričaju (ti određeni) ljudi?" Rekla je: "O kćerčice! Olakšaj sebi (nelagodnost). Pa tako mi Allaha zaista malo je bilo (toga) što (što se drukčije desilo, kada) je bila (jedna) žena ikad čista (tj. lijepa, omiljena) kod (jednoga) čovjeka (koji) voli nju (a) za (tj.

u) nje su inoće, (pa da je drukčije bilo) osim (tako da) su umnožile (one-inoće) na nju (sumnje i laži)." Rekla je: Pa sam rekla: "Slava Allahu! I zar su zaista već pričali ljudi o ovome (tj. ovako nešto)?" Rekla je: Pa sam plakala tu noć, čak sam osvanula (a) ne suši se (ili: ne prestaje) meni suza (suze mi teku stalno), a niti podvlačim surmu sa spavanjem (tj. ne dodirnu mi san očiju). Zatim sam osvanula plačem (osvanula sam plačući). Rekla je: I dozvao (zovnuo) je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, Aliju, sina Ebu Taliba, bio zadovoljan Allah od njega, i Usameta, sina Zejda, kada je ostala revelacija (Božija objava dugo vremena da nije sašla, dolazila - pa je pozvao Muhammed a.s. njih dvojicu da) pita njih dvojicu (da ih raspituje) i (da) traži zdogovor (sa) njima dvojicom o rastavljanju (svome sa) svojom porodicom (tj. ženom - misli se na Aišu r.a.). Rekla je: Pa što se tiče Usameta, pa pokazao je poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za (ono) koje (on) zna od nevinosti njegove porodice (tj. žene, a to znači: pokazao je ispravno i iskreno nevini život Aiše, njezinu moralnu čistoću), i za (korektni postupak) koji zna za njih u svojoj duši. Pa je rekao Usamete:

"Tvoja porodica (žena) je (takva i takva) i ne znamo (o njoj ništa drugo) osim dobro." A što se tiče Alije, pa rekao je: "O poslaniče Allaha! Nije stješnjavao (tj. nije pravio teškoće) Allah tebi. I žene su osim nje (Aiše) mnoge. I pitaj (njezinu) robinju (sluškinju, tj. Aišinu sluškinju o Aiši), biće iskrena (tj. reći će) tebi." Rekla je: Pa (je) pozvao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, Beriru pa je rekao:

"O Berira! Da li si vidjela od stvari (neke, tj. išta što) daje sumnju tebi?" Rekla je njemu: "Tako mi (Allaha) koji je poslao tebe sa (tom) istinom nisam vidjela na njoj (kod nje, pri njoj) stvari (nikakve) nikada (što) omalovažavam nju (tu stvar Aiši), osim (jedino to) da je ona djevojka (tj. žena) mladih godina, (pa) zaspe (ne vodeći dovoljno računa) o tijestu svoje porodice, pa dođe pokućarica (ovca koja je naučila ulaziti u kuću), pa pojede njega (tijesto)." Rekla je: Pa je ustao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, od njegovoga (toga) dana pa je tražio ispriku (izvinjenje, tj. da ga izvinu, da mu ne zamjere ljudi za ono što će da on učini) od Abdullaha, sina Ubejja, a on (Muhammed a.s.) je na govornici (propovjedaonici u vrijeme izvinjavanja), pa je rekao:

"O družino muslimana! Ko će izviniti (ispričati) mene (ako šta učinim) od čovjeka (koji je takav da) je već doprlo meni od njega njegovo uznemirivanje u mojoj porodici (tj. koji je uvrijedio moju ženu)? Tako mi Allaha nisam znao na moju porodicu (tj. ne znam o svojoj porodici, ženi, ništa drugo) osim dobro. I zaista već su spominjali (u vezi moje žene) čovjeka (koji je takav da) nisam znao na njega (tj. o njemu ništa drugo) osim dobro, i ne ulazi na moju porodicu (mojoj ženi drukčije) osim sa mnom." Pa je ustao "Sa'd, sin Muaza, brat Abdulešhelovića pa je rekao:

"Ja, o poslaniče Allaha, ispričavam (izvinjavam) tebe. Pa ako je bio (taj čovjek) od Evsa (Evsovića, Evsaovića), udario sam (tj. udariću) njegov vrat. A ako je bio od naše braće Hazredžovića, zapovjedio si (zapovjedićeš) nam, pa smo učinili (tj. pa ćemo učiniti, izvršiti) tvoju zapovjed." Rekla je: Pa je ustao (jedan) čovjek od Hazredžovića - a bila je majka Hassana (Hassanova) kći njegovoga strica (tj. stričevka toga čovjeka) od njegovoga stegna - a on (taj čovjek) je Sa'd, sin Ubadeta, i on je gospodin (gospodar) Hazredžovića.

(Izraz "od njegovoga stegna" znači od njegovoga koljena, od njegovoga plemena.)

Rekla je: A bio je (Sa'd, sin Ubadeta) prije toga (jedan) dobar čovjek, ali je sebi natovarila njega (ona) zagrijanost (za plemenske svađe), pa je rekao Sa'du (sinu Muazovome):

"Slagao si (tj. Lažeš)! Zaista život Allaha (je moja zakletva) nećeš ubiti njega, i nećeš biti moćan na njegovo ubijanje. A da je bio od tvoje grupe, ne bi (ti) volio (želio) da se ubije." Pa je ustao Usejd, sin Hudajra - a on (je) sin strica Sa'da (tj. stričević Sa'dov), pa je rekao Sa'du, sinu Ubadeta:

"Slagao si (Lažeš ti)! Zaista život Allaha (je moja zakletva) zaista ćemo ubiti svakako njega, pa (tj. jer) zaista ti si licemjerac (koji) raspravlja (da odbije kaznu) od (ovih) licemjeraca (koji su izmislili laž)." Rekla je: Pa su se uzbunila (ta) dva plemena: Evs i Hazredž, čak su pomišljali (tj. htjeli) su da se pobiju, a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (još) je stajač na govornici (propovjedaonici svoje bogomolje). Rekla je: Pa je neprestano poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, spuštao (tj. smirivao, ublažavao) njih dok su ušutjeli (oni) i ušutio je (i on). Rekla je: Pa sam plakala svoj dan taj cio (sav), ne presjeca se meni suza (ne prestaju mi suze), i ne podvlačim surmu sa spavanjem (sa snom). Rekla je: I osvanuli su moji roditelji kod mene, a (ja) već plačem (doslovno: a već sam plakala) dvije noći i (jedan) dan ne presijecaju se meni suze, i ne podvlačim surmu (na trepavice) sa spavanjem (sa snom), čak zaista ja zaista mislim da je (taj) plač cjepač moje jetre (tj. da će mi on moju jetru rastrgnuti). Pa dok su moja dva roditelja (otac i majka) dva sjedača (tj. dok sjede) kod mene, a ja plačem, pa zatražila je dozvolu na mene (tj. od mene da mi uniđe jedna) žena od Pomagača, pa sam dozvolila njoj. Pa je sjela (i ona) plače sa mnom. Rekla je: Pa dok smo mi na tome (tj. u tom takvom stanju), unišao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, na nas (tj. k nama), pa je pozdravio (nazvao je selam), zatim je sjeo. Rekla je: A nije sjeo kod mene otkada se reklo (ono) što se je reklo prije nje (te laži na mene). A već je ostao (jedan) mjesec (prošao je jedan mjesec a da) se ne objavljuje (od Uzvišenoga Allaha) k njemu o mome stanju (ili: o mojoj stvari ni) sa (jednom) stvari (tj. ne objavljuje mu se o meni ništa). Rekla je: Pa se je osvjedočio (Pa je očitovao, tj. izrekao je riječ ispovijedanja vjere, simbol islamske vjere: "Svjedočim da nema božanstva osim Allaha i da je Muhamed Njegov rob i poslanik" - to je izrekao) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada je sjeo, zatim je rekao:

"Što se tiče poslije, o Aišo, zaista ono doprlo je meni od tebe (tj. o tebi) tako i tako (to i to), pa ako si bila čista (nevina), pa očistiće (tj. pokazaće čistom) tebe Allah. A ako si bila dotakla za grijeh (ako si bila učinila grijeh), pa traži oprost (od) Allaha, i pokaj se k Njemu, pa (jer) zaista (Božiji) rob kada je priznao, zatim se je pokajao, primio je kajanje Allah njemu." Rekla je: Pa pošto je svršio (završio) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, svoju besjedu (svoju riječ), presjekle su se moje suze, čak ne osjećam od njega (tj. od suzenja nijednu) kap, pa sam rekla svome ocu:

"Odgovori poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, od mene (za mene) o (onome) što je rekao (u vezi onoga što je rekao)." Pa je rekao moj otac: "Tako mi Allaha ne znam šta (da) reknem poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." Pa sam rekla svojoj majki (majci): "Odgovori poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, o (onome) što je rekao." Rekla je moja majka: "Tako mi Allaha ne znam šta (da) reknem poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." Pa sam rekla: "A ja sam djevojka (tj. žena) mladih godina, ne čitam od Kur'ana mnogo. Zaista ja tako mi Allaha zaista već sam znala (tj. već znam unaprijed to) zaista već (da) ste čuli ovo pričanje (o meni), čak se je ustalilo (ono) u vašim dušama i povjerovali ste (tj. vjerujete) u njega, pa zaista ako reknem vama: ja sam čista (nevina), nećete vjerovati meni. A zaista ako priznam vama za (jedan) posao - a Allah zna da sam ja od njega (od toga posla) čista - zaista ćete vjerovati svakako meni (da samo tada istinu govorim). Pa tako mi Allaha ne nalazim sebi i vama (nikakvoga drugoga) primjera osim oca Jusufa (Jusufova - a to je Jakub) kada je rekao:

"..... pa strpljenje lijepo (je jedino što mi je preostalo), a Allah je (onaj) od koga se traži pomoć na (ono, tj. protiv onoga) što opisujete." Zatim sam se premjestila (okrenula), pa sam legla nauznačice na svoju postelju. A Allah zna da sam ja tada čista (nevinna) i da je Allah moj očišćivač za moju čistoću (i da će Allah pokazati, objaviti moju čistoću, nevinost). A ali tako mi Allaha ne mišljah da je Allah, uzvišen je, spuštalac (tj. da će spustiti, poslati) o mome stanju objavu (koja) se čita (uči u Kur'anu). Zaista moje stanje (moja stvar) je u mojoj duši bilo omalovaženije od (toga - nije vrijedilo toga) da govori Allah o meni sa (jednom) zapovjedi, ali (tj. nego) se nadah da vidi (usnije) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, u (svome) spavanju (kakvo) snoviđenje (takvo da) očišćava mene (da me očisti) Allah s njime (tim snoviđenjem). Pa tako mi Allaha nije se rastavio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (od, sa) svoga mjesta sjedenja, a niti je izišao jedan (čovjek, tj. iko) od stanovnika (od prisutnih te) kuće (sobe) dok se spustilo (objavilo) na njega (njemu od Uzvišenoga Allaha). Pa je uzelo njega (ono) što uzimaše njega od teškoće (od teške uzmemirenosti), čak zaista ono zaista lije (kotrlja se) od njega znoj kao biser - a on je u (jednom) danu zimskome - od težine (toga) govora koji se spušta na njega. Rekla je: Pa se je otkrilo (tj. otklonilo, rastupilo se to stanje) od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a on se smije (nasmijan je nakon primljene objave). Pa je prva riječ bila (što) je progovorio s njom je (prvo što je rekao je):

"O Aišo! Što se tiče Allaha, pa već je očistio tebe." Rekla je: Pa je rekla meni moja majka: "Ustani k njemu." Pa sam rekla: "Ne, tako mi Allaha neću ustati k njemu, pa (jer) zaista ja ne zahvaljujem (nikome drugom) osim Allahu, moćan je i veličajan je." Rekla je: I spustio je Allah, uzvišen je:

"Zaista (oni) koji su donijeli (tu) laž su skupina od vas.....", (tih) deset ajeta (odlomaka koji se nalaze u suri, poglavlju Kur'ana koja se zovu Ennur). Zatim je spustio Allah, uzvišen je, ovo o mojoj čistoći (nevinosti). Rekao je Ebu Bekr Siddik, a trošao (a trošio je) na Mistaha, sina Usaseta (tj. davao je trošak, opskrbu Mistahu) zbog njegovoga rodbinstva njemu i njegovoga siromaštva:

"Tako mi Allaha, neću trošiti na Mistaha (nijednu) stvar (tj. ništa) nikada poslije (svega onoga) koje je rekao za Aišu (o Aiši) što je rekao (tj. poslije njegovoga širenja te laži o Aiši da je učinila preljub, blud sa Safvanom). Pa je spustio Allah, uzvišen je:

"I neka se ne zakunu vlasnici vrline (ili: vlasnici viška imovine, tj. neka se ne zaklinju vrli, dobri; ili: imućni) od vas.....", do Njegovoga govora "..... veleopraštač, milostivi." Rekao je Ebu Bekr Siddik: "Da, tako mi Allaha zaista ja zaista volim (želim) da oprašta Allah meni." Pa je vratio ka Mistahu (onu) opskrbu koju trošao na njega, i rekao je: "Tako mi Allaha neću iščupati (istrgnuti, tj. neću obustaviti) nju od njega nikada." Rekla je Aiša: A bio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pitao Zejnebu, kćer Džahša, o mojoj stvari, pa je rekao Zejnebi:

"Šta si to znala (tj. Šta ti znaš to o ovome)", ili: "vidjela si (tj. Šta si vidjela - Šta vidiš, a to će reći: Šta misliš)?" Pa je rekla: "O poslaniče Allaha! Suzdržavam (sprječavam, tj. čuvam) svoj sluh i svoj vid (od grijeha da ne kažem da sam čula ono što nisam čula, i da sam vidjela ono što nisam vidjela). Tako mi Allaha nisam znala (tj. ne znam ništa drugo) osim dobro." Rekla je Aiša: A ona je (ta) koja se natjecala (u ljepoti) sa mnom od (tj. između) žena (supruga) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa je očuvao nju Allah sa pobožnošću (zbog čuvanja od grijeha od strane nje Allah je nju i sačuvao da ne pogriješi pri davanju izjave o meni). Rekla je: A počela je njezina sestra Hamneta (da) ratuje za nju (zbog nje-Zejnebe), pa je propala u (među onima) ko je propao (ko se ogriješio, zbog širenja te laži o meni).

Rekao je Ibnu Šihab: Pa je ovo (taj hadis) koji je dopro meni od hadisa (ili: od pričanja) ovih ljudi (ljudi ove grupe koji su spomenuti na početku). Zatim je rekao Urvete: Rekla je Aiša: "Tako mi Allaha zaista (onaj) čovjek koji je (taj što) se reklo njemu (za njega ono) što se reklo (tj. Safvan) zaista govori (u čudu): "Slava Allahu! Pa tako mi (Allaha) koji (je taj što) je moja duša u Njegovoj ruci nisam otkrio (ništa) od strane (ili: od zastora nijedne, ijedne) ženske nikada (ikada)." Rekla je: Zatim se ubio (tj. ubijen je, poginuo je) poslije toga u putu Allaha (na Božijem putu, u ratu).

PRIČAO MI JE Abdullah, sin Muhameda, rekao je: diktirao (govorio, rekao) je meni Hišam, sin Jusufa, iz svoga pamćenja, rekao je: izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, rekao je: rekao je meni Velid, sin Abdul-Melika:

"Da li je doprlo tebi da je Alija bio u (među onima) ko je bacao (ljagu, laž na) Aišu?" Rekao sam: "Ne, a ali (tj. Ne, nego) su već izvijestila mene dva čovjeka od tvoga naroda: Ebu Selemete, sin Abdurrahmana, i Ebu Bekr, sin Abdurrahmana sina Harisa, da je Aiša, bio zadovoljan Allah od nje, rekla njima dvojici:

Bio je Alija predavač (te stvari drugome da o njoj vodi računa, tj. bio je onaj koji šuti o toj stvari, bio je neutralan) u njezinoj stvari (u stvari Aiše). (Neki opet kažu da je u predanju ovome umjesto "musellimen" upotrebljena riječ "musien", a to znači: loš, rđav, pa bi onda i prevod bio ovakav: Bio je Alija loš u njezinoj stvari. O tome se govori u tekstu originala dalje kako slijedi.)

Pa su se međusobno vraćali (tj. obraćali) njemu (Hišamu, ili Zuhriji da provjere kako on smatra da je rečeno), pa nije vratio (tj. nije odgovorio drukčije nikome) i rekao je: "musellimen" bez (ikakve) sumnje u njega (u taj izraz), i na njega (tj. i njemu - Velidu - i njima je jednako odgovorio da je rečeno "musellimen: predavač, šutilac, neutralan"). I (taj izraz "musellimen") je bio u korijenu (u osnovi) Atika takođe.

(Atik može ovdje da znači ime čovjeka koji se je bavio hadisom, ili ime djela nekoga hadiskog učenjaka. Nisam mogao ustanoviti šta ovdje, u stvari, znači određena imenica Atik. Možda se misli i na neki stari primjerak Buharijinoga Sahiha, jer "atik" znači i star.)

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Avanete od Husajna, od Ebu Vaila: pričao mi je Mesruk, sin Edžde-a, rekao je: pričala mi je Umu Rumana, a ona je majka Aiše, bio zadovoljan Allah od njih dviju, rekla je:

Dok sam ja sjedačica (tj. Dok ja sjedim), ja i Aiša, kadli je unišla (tj. kadli uniđe, uđe jedna) žena od Pomagača, pa je rekla:

"Učinio Allah sa (omsićom to i to) i učinio sa omsićom (to i to, dakle: Učinio Allah sa tim-i-tim to i to, i sa tim-i-tim to i to)!" Pa je rekla Umu Rumana: "A šta je to tebi?" Rekla je: "Moj sin je u (tj. među onima) ko je pričao (koji su pričali to) pričanje (o toj laži na Aišu)." Rekla je: "A šta je to tebi (tj. A šta se priča to tebi)?" Rekla je: "Tako i tako (To i to)." Rekla je Aiša:

"Čuo je (tj. Da li je to čuo) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da se to priča)?" Rekla je: "Da." Rekla je: "I Ebu Bekr?" Rekla je: "Da." Pa se skrhalo (Pa je pala došavši) na nju onesviješteno (stanje). (To jest: Pa je pala onesviještena, Pa se onesvijestila). Pa nije se osvijestila (nije se otriježnila drukčije) osim (tako), a na nju je (napala neka) vrućica (groznica) sa potresajućim (pokretima, tj. groznica sa drhtanjem). Pa sam bacila na nju

njezine haljine (odjeće), pa sam pokrila nju. Pa je došao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Šta je stanje (ili: Šta je stvar) ove (Šta joj je, Šta je njoj)?" Pa sam rekla: "O poslaniče Allaha! Uzela (Obuzela, snašla) je nju groznica sa potresačem, potresom (sa drhtanjem)." Rekao je: "Pa možda u pričanju (tj. zbog pričanja koje) se je pričalo." Rekla je: "Da." Pa je sjela Aiša pa je rekla:

"Tako mi Allaha zaista ako sam se zaklela (kad bi se zaklela, tj. ako se zakunem), nećete vjerovati meni. A zaista ako sam rekla (ako rekнем, ako kažem), nećete ispričati mene (nećete primiti moje izvinjenje). Primjer mene i primjer vas je kao (primjer) Jakuba i njegovih sinova (kada je Jakub rekao): "..... a Allah je (onaj od) koga se traži pomoć na (tj. protiv onoga) što opisujete (pričate)." Rekla je: I otišao je, a nije rekao (nijedne) stvari (ništa). Pa je spustio Allah njezinu ispriku (njezino izvinjenje). Rekla je:

"Sa zahvalom Allahu, ne sa zahvalom nijednome (licu), a ni sa zahvalom tebi."

PRIČAO MI JE Jahja, pričao nam je Veki' od Nafi-a, sina Umera, od Ibnu Ebu Mulejketa, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, čitaše (ona umjesto "Iz telekkavnehu bi elsinetikum"): "Iz telikunehu bi elsinetikum.....: Pošto lažete njega (taj govor) sa svojim jezicima....", i govori (ona-Aiša): "el-veleku" je (isto što i) "el-kezibu": laž. Rekao je Ibnu Ebu Mulejkete: A bila je znanija od (više je znala od nekih, ili: od svih drugih) osim nje o tome, jer zaista on (ovaj ajet, odlomak) sišao je o njoj.

(Po čitanju drugih "Iz telekkavnehu bi elsinetikum....", značenje je: "Pošto susrećete njega (taj govor o Aiši) sa svojim jezicima.....".)

PRIČAO NAM JE Usman, sin Ebu Šejbeta, pričao nam je Abdete od Hišama, od njegovoga oca, rekao je:

Otišao (tj. Počeo) sam (da) psujem Hassana kod Aiše, pa je rekla:

"Ne psuj ga, pa (jer) zaista on odbijaše od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (napade idolopokloničkih pjesnika i njihovih satiričnih pjesama, tj. branio je Allahovoga poslanika i prepirao se za njega svojim pjesmama koje je pjevao kao odgovor na satire neprijateljskih pjesnika)." A rekla je Aiša: Zatražio je dozvolu (Hassan od) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, u satiru (u satiri, tj. za satiru, pjesmu rugalicu) idolopoklonicima (Meke da spjeva). Rekao je:

"Kako je sa mojim rodом (porijeklom)?" Rekao je: "Zaista izvući ću (istegnuću, izvadiću) svakako tebe od njih (između njih) kao što se izvlači (upala) dlaka iz (zamiješanoga) tijesta." A rekao je Muhamed: Pričao nam je Usman, sin Ferkada: čuo sam Hišama (da priča) od svoga oca, rekao je:

Psovao sam Hassana (mnogo), a bio je (i on) od (onih) ko je umnožavao (mnogo govorio onu laž) na nju (na Aišu, laž o Aiši).

PRIČAO MI JE Bišr, sin Halida, izvijestio nas je Muhamed, sin Džafera, od Šubeta, od Sulejmāna, od Ebu Duha-a, od Mesruka, rekao je:

Unišli smo na Aišu (tj. Posjetili smo Aišu), bio zadovoljan Allah od nje, a kod nje je Hassan, sin Sabita, deklamuje (recituje, čita) joj (neku) pjesmu, opijeva (opjevava nju - Aišu, i njeno moralno dostojanstvo od mladosti) sa (nekim) svojim stihovima, i rekao je:

"Čedna, razborita, ne sumnja se (ni) sa (kakvom) sumnjom,
I osvanjiva gladna od mesa nemarnih (nepažljivih žena)."

(Zadnja rečenica znači da ne kleveće druge žene.)

Pa je rekla njemu Aiša: "Ali ti nisi takav (prebacuje mu, podsjeća ga na ono što je širio onu laž o njoj nekada prije)." Rekao je Mesruk: Pa sam rekao njoj: "Zašto dozvaljaš (dozvoljavaš) njemu da uniđe tebi, a već je rekao Allah:

".... i (onaj) koji je upravljao većinom njega (većinom toga govora o toj laži - on je takav griješnik da) je za njega velika kazna (tj. on ima veliku kaznu)." Pa je rekla: "A koja kazna je žešća od sljepoće (njegove, a već je tada bio oslijepio)?" Rekla je njemu: "Zaista on odbijaše - ili: pjevaše satire (rugalice da odbije uvrede) - od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (koje su mu upućivali neprijatelji)."